

ת"פ 38797/09/16 - מדינת ישראל נגד בדראן חאזם

בית משפט השלום בפתח תקווה

25 דצמבר 2016

ת"פ 38797-09-16 מדינת ישראל נ' חאזם

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם
בדראן חאזם ע"י ב"כ עו"ד ראסם ג'בארה

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נסיון כניסה לישראל שלא כחוק, בהתאם למפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 14.9.16 נראה הנאשם ע"י כוחות צה"ל חוצה את גדר ההפרדה בעזון עתמה, דרך מעבר מים הסמוך ליישוב אורנית.

הנאשם נתפס בהמשך ע"י כוחות משמר הגבול על כביש 5050, כשאין בידו אישור כניסה כדין.

הנאשם היה עצור מיום 14.9.16 ועד ליום 28.9.16.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, לפיו לנאשם 8 הרשעות קודמות בין השנים 2005-2016 בעבירות על חוק הכניסה לישראל ועבירות נלוות.

בין השנים 2005 עד 2007 הורשע שלוש פעמים בכניסה לישראל שלא כחוק ונגזרו עליו עונשי מאסר בפועל שהחלו ב-45 יום והגיעו עד 8 חודשים (כולל הפעלת מע"ת).

בשנת 2008 הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק, הפרעת שוטר והתחזות, ונדון לששה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2009 הורשע בבית משפט צבאי בנסיון להפרת הכרזת שטח סגור, התחזות כאחר ושימוש במסמך מזויף ונדון ל-3 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2010 הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, שכללו הפעלת מע"ת של שבעה

חודשים שהוטל עליו.

בשנת 2011 הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת מע"ת.

באחרונה נדון הנאשם ביום 5.7.16 בת"פ (שלום י-ם) 64544-05-16 בגין שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והוטלו עליו 36 ימי מאסר בפועל, וכן הוטל על הנאשם מאסר על תנאי של חודשיים למשך שנתיים שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה.

גזר הדין צורף.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי האינטרס החברתי שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא פגיעה בריבונות המדינה וסיכון בטחון תושביה.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי הנאשם חצה את הגבול דרך מעבר המים.

נטען כי לחובת הנאשם, יליד 1973, שמונה הרשעות קודמות, כולן בעבירות על חוק הכניסה לישראל ועבירות נלוות. כן נטען כי לחובת הנאשם מאסר מותנה בן חודשיים.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין נע בין חודש לחמישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ב"כ המאשימה התייחס לעברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות רלוונטיות על חוק הכניסה לישראל, וטען כי הענישה שהוטלה עליו בעבר בגין עבירות דומות לא הרתיעה את הנאשם מלשוב ולבצע את העבירה, אף על פי שמאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו.

בנסיבות האלו נטען כי יש למצות את הדין עם הנאשם ולהטיל עליו עונש ברף העליון של המתחם, וזאת במצטבר להפעלת המאסר המותנה.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם התייחס לעניין הפעלת המאסר המותנה, ועתר להארכתו.

נטען כי מדובר בנאשם כבן 44, נשוי לתושבת ישראל, ולשניים 4 ילדים קטינים.

נטען כי מטרת כניסתו של הנאשם לארץ היתה לראות את ילדיו.

עמוד 2

ב"כ הנאשם טען לגבי עברו הפלילי של הנאשם כי משנת 2011-2016 לא היה כנגדו תיקים, למעט ההפרה של התנאי של בית המשפט.

נטען כי מיום 24/02/14 ועד יום 27/01/15, היה לנאשם היתר כניסה שניתן לו במסגרת איחוד משפחות.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לטיעונים מיום 5.7.16 בת"פ (שלום י-ם) 64544-05-16, במסגרתם נטען כי הנאשם קיבל היתר כניסה לישראל עפ"י עקרון איחוד משפחות למשך שנה שלמה.

נטען כי בנסיבות אלה, מדובר במי שעבר את מסנני הביטחון והוחלט לגביו שאינו מהווה סיכון בטחוני.

נטען עוד כי כתב האישום תוקן לקולא, ומייחס לנאשם נסיון כניסה לארץ.

כן נטען כי הנאשם הועבר לבית החולים כי הוא שבר את הרגל וכי ריצה מספר ימי מעצר עד שהשתחרר.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית בענין הארכת מאסרים מותנים במקרים דומים.

בת"פ (שלום כ"ס) 53910-03-16 **מד"י נ' סעאדאת** הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי בעבירות על חוק הכניסה, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. לחובת הנאשם עמד מאסר על תנאי בן חודשיים, שהוא בר הפעלה. באותו ענין האריך בית המשפט את המאסר המותנה, לאחר שנטען כי הנאשם נשוי לישראלית, אב לארבעה ילדים, שאחד מהם סובל מבעיה רפואית המצריכה אשפוז. נטען כי הנאשם נכנס לישראל בכדי לסייע לאשתו בטיפול בבנו החולה, ומשכך מדובר בכניסה מטעמים הומניטאריים.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 3115-06-15 **טויל נ' מד"י** הורשע הנאשם, שהינו בעל עבר בעבירות כניסה שלא כדין, בכניסה שלא כדין ובית משפט השלום גזר עליו חודשיים מאסר וכן הפעיל בחופף שלושה חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגדו.

ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי האריך את המאסר המותנה בשנתיים נוספות, בהתייחסו לכך שכניסתו של הנאשם היתה לצרכי פרנסה בלבד.

על הנאשם הוטל קנס בסך 8,000 ₪ במטרה להרתיעו מכניסה נוספת שלא כדין.

בת"פ (שלום פ"ת) 901-03-15 **מד"י נ' ראמי רדאד** הורשע הנאשם בעבירת כניסה שלא כדין. הנאשם הורשע בעבירה קודמת של שהייה שלא כדין שבוצעה כ- 8 שנים קודם לכן, אליה נלוו עבירות התפרצות וגניבה, ונדון ל- 9 חודשי מאסר וכן הוטל עליו מאסר מותנה של 4 חודשים.

בית המשפט החליט להאריך את המאסר המותנה, בהתחשב בכך שהעבירות הקודמות בוצעו 8 שנים קודם, וכי במקרה הנוכחי לא היו עבירות נלוות והכניסה בוצעה לצרכי פרנסה ובעוד שהנאשם סובל מקשיים כלכליים.

בת"פ (שלום כ"ס) 6780-12-14 מד"י נ' פאדי חסאן הורשעו שלושת הנאשמים בעבירה של כניסה שלא כדין. לחובת שלושתם עמד מאסר מותנה בר הפעלה.

כנגד נאשם 3 עמד מאסר מותנה בן 6 חודשים שנגזר עליו שנתיים קודם לכן. בית המשפט סבר כי הפעלת המאסר המותנה תהא בבחינת ענישה חמורה מדי, שאינה עולה בקנה אחד עם הלכת אלהרוש ועל כן החליט על הארכת המאסר המותנה בענין נאשם זה, וכן בענין שני הנאשמים הנוספים.

נטען כי הנסיבות כאן מתאימות ביותר לנסיבות הומניטריות וכי הנאשם נכנס על מנת לבקר את המשפחה.

כן נטען כי הנאשם מעולם לא הסתבך בעבירות רכוש וכל כניסתו היא לצורך איחוד עם משפחתו.

ב"כ הנאשם הציע כי בית המשפט יאזן את הארכת התנאי בהטלת קנס מידתי.

נטען כי בתיק קיימת הפקדה בסך 5,000 ₪.

ב"כ הנאשם עתר להטלת קנס מתון על הנאשם, אשר נושא בפרנסת אשתו, שאינה עובדת, וארבעת ילדיהם.

נטען כי הנאשם היה עצור במשך 14 ימים.

דין

מהסטוריית ההרשעות הקודמות של הנאשם, ממצבו המשפחתי ומההיתר שניתן לו לשהות בישראל למשך שנה על בסיס העקרון של איחוד משפחות, עולה כי אין מדובר במי שנכנס לישראל למטרות ביצוע עבירות פליליות או פגיעה בבטחון אזרחיה, אלא למטרת פרנסה בלבד, המשולבת בצורך הרגשי לקיים קשר עם בני משפחתו - אשתו וארבעת ילדיו הקטינים - המתגוררים בישראל כחוק.

מדובר בנאשם שעבר את המסננת הבטחונית ועל כן ניתן לו היתר שהיה בישראל למשך שנה תמימה.

בנסיבות אלה, יש להציב את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע בהלכת אל הרוש.

השאלה העומדת בפני היא האם יש שיקולים המצדיקים הארכת המאסר המותנה בן החודשיים שנגזר על הנאשם ביום 5.7.16.

מחד גיסא, מדובר בנאשם שמאסרים הקודמים שהוטלו עליו, ואף מאסרים ארוכים יחסית לרמת הענישה הנהוגה בחוק הכניסה לישראל, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות. מאידך גיסא, ברי כי אי ההרתעה אינו מלמד על רצידיביזם עברייני, אלא על עוצמתם של הצרכים - הכלכלי והרגשי - אשר למטרתם נכנס הנאשם לישראל, כשהוא

מעמיד עצמו בידועין בסיכון של מאסר, שוב ושוב.

אני נותנת משקל לכך שמדובר בצרכים אנושיים בסיסיים ובנאשם שחיי המשפחתיים ומעמדו המשפטי מורכבים ובעייתיים, להשלכת המאסר על פרנסתם של ילדיו הקטינים התלויים בו, ולהעדר סיכון בטחוני וציבורי הנשקף מהנאשם. כן אני נותנת משקל לעובדה כי מדובר בעבירת נסיון ולא בעבירה מוגמרת, וכי הנאשם ישב 14 ימים במעצר בטרם שחררו.

במכלול הנסיבות המתוארות, אני רואה לנכון להאריך את המאסר המותנה שנגזר עליו בשנתיים מהיום.

לפיכך אני קובעת כי המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 64544-05-16 יוארך בשנתיים מהיום.

אני מורה על חילוט ההפקדה בסך 5,000 ₪ שהפקיד הנאשם בתיק המ"ת.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ז, 25 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.